

V. Valituksenalaisen tuomion virheellisyys, koska asetusta (EY) N:o 1370/2007⁽⁴⁾ on sovellettu virheellisesti arvioitaessa tuen yhteensoveltuvuutta unionin sääntöjen kanssa; perustelujen puuttuminen

Komissio antoi päätöksensä virheellisen oikeusperustan perusteella, sillä asetusta N:o 1370/2007 ei voitu soveltaa, koska se tuli voimaan sen jälkeen, kun Consiglio di Stato oli antanut asetuksen N:o 1191/69 perusteella ratkaisunsa, jossa se totesi hyvitystä koskevan oikeuden olemassaolon.

- ⁽¹⁾ Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69 (EYVL 1969, L 156, s. 1).
- ⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).
- ⁽³⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).
- ⁽⁴⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

Valitus, jonka Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding ovat tehneet 21.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-441/14, Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg v. komissio, 12.7.2018 antamasta tuomiosta**(Asia C-591/18 P)**

(2018/C 399/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding (edustajat: A. Rinne ja M. Lichtenegger, Rechtsanwältin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

1. kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 12.7.2018 asiassa T-441/14 antaman tuomion ja komission 2.4.2014 antaman päätöksen (asia AT.39610 – Voimakkaapelit) siltä osin kuin se koskee valittajia
2. toissijaisesti kumoamaan edellä 1 kohdassa mainitun tuomion ja siinä mainitun päätöksen siltä osin kuin
 - a) valittajille määrättiin 8 490 000 euron sakot
 - b) valittajat veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulutja alentamaan sakkoja valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten mukaisesti siten kuin unionin tuomioistuin katsoo aiheelliseksi
3. edelleen toissijaisesti kumoamaan edellä 1 kohdassa mainitun tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle
4. velvoittamaan muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siitä syystä, että tietopyyntö ja väitetiedoksianto esitettiin englanninkielisinä

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan oikeudellisen virheen, koska se piti tietopyynnöstä ja väitetiedoksiannosta valittajille annettujen kieliversioiden ymmärrettävyyttä riittävänä. Valittajien mukaan jokaiselle adressaatille olisi pitänyt toimittaa ymmärrettävä kieliversio, jotta ne voivat ymmärtää väitteet kattavan puolustautumisen edellyttämällä tavalla. Väitteiden luonteen ja ulottuvuuden ymmärtäminen vain ”riittävästi” ei ole tarpeeksi, jotta niihin voitaisiin ”ottaa asianmukaisesti kantaa”.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin erehtyi myös siinä, ettei kyse ole komissiolle annettavien vastausten hyödyllisyydestä vaan pelkästään siitä, voiko asianomainen yritys puolustautua täysimääräisesti väitteitä vastaan, jos komissio kieltäytyy toimittamasta muuta kieliversiota.

Toinen valitusperuste: Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siitä syystä, ettei valittajien annettu tutustua muiden yritysten väitetiedoksiantoon esittämiin kannanottoihin

Unionin yleinen tuomioistuin asetti liian kovat vaatimukset sille, millä edellytyksillä asianomainen yritys voi tutustua väitetiedoksiannon muiden adressaattien ei-luottamuksellisiin vastauksiin. Väitetiedoksiannon adressaateille kuuluisi valittajien mukaan antaa oikeus tutustua niihin jo silloin, kun asianomainen yritys esittää väitteiden osalta sellaisia seikkoja, joiden perusteella on täysin mahdollista, että väitetiedoksiannon muiden adressaattien ei-luottamuksellisiin vastauksiin voi sisältyä kyseisen yrityksen puolesta puhuvia katkelmia ja tietoja.

Unionin yleinen tuomioistuin ei pitänyt oikeusvaltioperiaatteen vastaisena sitä, että vain komissio saattoi tutkia väitetiedoksiannon muiden adressaattien vastausten (mahdollisesti) valittajien puolesta puhuvat katkelmat ja tiedot. Näin komissio toimi samassa asiassa tutkinta-/valvontaelimenä, päätöksentekaelimenä ja vielä puolustautumiselimenä tuntematta kuitenkaan tähän liittyviä asiayhteyksiä.

Kolmas valitusperuste: Syyttömysolettaman periaatteen loukkaaminen siksi, että kilpailusääntöjenvastaiseen toimintaan osallistumisen alkamisajankohdaksi katsottiin 14.12.2001

Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun sääntöjenvastaiseen menettelyyn osallistumisen alkamisajankohtaa koskevan näytön osalta liian alhaista näyttökynnystä. Komission olisi valittajien mukaan pitänyt esittää täsmällinen, todistusvoimainen ja yhtäpitävä näyttö perusteeksi sille näkemykselle, että kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuminen oli alkana alkamisajankohdaksi valittuna ajankohtana. Tätä koskeva epäselvyys on luettava dubio pro reo -periaatteen mukaisesti asianomaisten yritysten eduksi.

Unionin yleinen tuomioistuin sivuutti sen, että aihetodisteiden horjuttamiseksi riittävät toisensuuntaiset aihetodisteet. Asianosaisten ei prosessuaalisen yhdenvertaisuuden vuoksi voida edellyttää esittävän täyttä näyttöä niiden syyttömyydestä seuraamusten määrittämiseksi aloitetussa hallintomenettelyssä.

Neljäs valitusperuste: Näytön ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa ja syyttömysolettaman loukkaaminen siksi, että kilpailusääntöjen rikkomisen katsottiin jatkuneen yhtäjaksoisesti 12.5.2005 ja 8.12.2005 välisen ajan

Unionin yleinen tuomioistuin otti valittajien osallistumista yhtäjaksoiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen koskevan näytön huomioon vääristyneessä muodossa, koska se useista monitulkintaisista ja ristiriitaisista aihetodisteista huolimatta piti kilpailusääntöjen rikkomisen keskeytyksetöntä jatkumista varmana ja epäilyksettömänä seikkana.

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan virheen myös aihetodisteiden sivuuttamisen yhteydessä sovellettavien perusteiden osalta.

Viides valitusperuste: Näytön ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa sekä syyttömysolettaman ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen vedenalaista kaapelia, kotimarkkinoita ja suuria hankkeita koskeviin sopimuksiin liittyvän vastuun toteamisen vuoksi

Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valittajien mukaan liian alhaista näyttökynnystä ja otti näytön huomioon vääristyneessä muodossa siltä osin kuin kyse on valittajien kilpailusääntöjen rikkomisen itsenäisiä ja erillisiä osia – kuten esimerkiksi vedenalainen kaapeli, kotimarkkinat, ja suuret hankkeet –, joihin valittajat eivät osallistuneet ja joista ne eivät olleet edes kiinnostuneita, koskevasta vastuusta.

Unionin yleinen tuomioistuin ei tiedostanut perusteettomia ja kohtuuttomia riskejä, joita yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen käsitteen näin laajasta tulkinnasta aiheutuu yrityksille, jotka eivät osallistuneet kaikkiin rikkomisen osiin mutta joiden voidaan kansallisen oikeuden perusteella katsoa olevan yhteisvastuussa niistä aiheutuneista vahingoista.

Kun otetaan huomioon vahingonkorvausoikeuden unionin tasaisen yhtenäistämisen nykytila, yhteisvelallisten regressioikeus kansallisella tasolla ei ole sopiva keino ulkopuolisiin kohdistuvan laajan vastuun kompensoimiseksi.

Kuudes valitusperuste: Asetuksen 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen sekä laillisuusperiaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja *ne bis in idem* -periaatteen loukkaaminen sakon määrän laskemisen osalta

Unionin yleinen tuomioistuin valitsi valittajien osalta viitevuodeksi vuoden 2004, joka ei ole edustava eikä ilmennä niiden todellista kokoa eikä taloudellista painoarvoa.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että komissio ei voi yhtäältä pitää vastuuperusteena yhtenä kokonaisuutena pidettävää ja jatkettua kilpailusääntöjen rikkomista eli yhtenä kokonaisuutena pidettävää kartellia, joka käsittää sekä A/R- että R-kartellikokoonpanot, ja toisaalta erottaa selkeästi erottamattomia kilpailusääntöjen rikkomisen osia toisistaan keinotekoisesti sakon määrän laskemisen yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL 2003, L 1, s. 1.

**Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 2.8.2018
(ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Berlin – Saksa) – flihtright GmbH v. Iberia
Express SA**

(Asia C-186/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia
SA ja Ministerio Fiscal**

(Asia C-212/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 2.8.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta,
jota tukevat Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Espanjan kuningaskunta,
Ranskan tasavalta ja Italian tasavalta**

(Asia C-594/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.